„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjatkiem świat uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.

Prenumerata wynosi z przesyłka pocztowa na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiac 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiac 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość steplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 197. **Czwartek 27. Sierpnia 1868.** **Rok wydania 58.**

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Peszt, 25. sierpnia. W obec wezwania Czechów do czesko-polsko-węgierskiego przymierza oświadcza „Hazank“, że Węgry nie myślą pomagać propagandzie sławiańskiej, z którejby tylko Rosya ciągnęła korzyści.

Tryest, 26. sierpnia. Nadprokurator państwa Pagliaruzzi, radca dworu Tomasini i posłowie Scrinzi i Stalitz złożyli mandaty do sejmu. Na wczorajszem posiedzeniu sejmowem wybraną została komisya do rozpoznania zasadniczych ustaw państwa odnośnie do stosunków tryesteńskich.

Część urzędowa.

Od dnia 1. września 1868 pobierane będą następujące opłaty pocztowe za korespondencye do Szwajcaryi i ze Szwajcaryi:

Od pojedynczego t. j. nie ważącego nad jeden łut celny listu frankowanego do Szwajcaryi 10 c., od listów cięższych, frankowanych, mianowicie do wagi 15 łutów celnych włącznie, 20 c.

Od listu pojedynczego niefrankowanego z Szwajcaryi 20 c., od cięższych niefrankowanych listów, do 15 łutów celnych włącznie, 40 c.

Od listów pomiędzy takiemi austryackiemi i szwajcarskiemi miejscami pocztowemi, które w linii prostej nie są od siebie oddalone więcej jak siedm mil geograficznych, opłata powyższa franko i porto wynosić będzie połowę kwot powyższych.

Porto od przesyłek z próbkami towarowemi i drukami pod opaską wynosi 2 c. za każde 2½ łutów celnych i za każdy ułamek tejże wagi. Przesyłki takie powinny być przy oddaniu frankowane i podlegają z resztą takim samym warunkom jak przesyłki do państw niemieckich.

Listy, tudzież przesyłki z próbkami towarów i drukami pod opaską, przy oddaniu niedostatecznie frankowane, będą uważane i taksowane jak listy niefrankowane; wartość jednak użytych do frankowania znaczków lub kopert będzie uwzględniona, tak że odbierający opłaci tylko kwotę brakującą do taksy dla listów niefrankowanych.

Przesyłki transportować się mające pocztą listową nie mogą ważyć więcej jak pół funta celnego.

Listy rekomendowane powinny być frankowane przy oddaniu. Opłata rekomendacyjna wynosi 10 c., tyleż opłata za recepis zwrotny, które to opłaty składa się podobnież przy oddaniu.

Za odstawienie przesyłki transportowanej pocztą listową przez umyślnego posłańca — jeżeliby oddawca tego żądał — pobierać się będzie taką opłatę jak przy przesyłkach w kraju transportowanych.

Listy posłać się mające przez umyślnego, nie potrzebują być rekomendowane.

Wiedeń, 21. sierpnia 1868.

Część nieurzędowa.

Czwarte posiedzenie Sejmu krajowego dnia 26. sierpnia 1868.

Marszałek krajowy książę Leon Sapieha zagaił posiedzenie o godzinie 10½ przed południem. — Obecnych posłów było 119. Ze strony rządu: c. k. radca Namiestnictwa p. Oswald Bartmański i c. k. starosta powiatowy p. Filip Zalewski.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu ostatniego posiedzenia odczytano dalszy ciąg petycyi wniesionych do Sejmu.

P. Wyrobek wnosi ażeby Sejm petycyę słuchaczów wydziału prawniczego na uniwersytecie Jagiellońskim o zaprowadzenie polskiego języka wykładowego w przyszłym roku szkolnym, uznał za naglącą, ponieważ rok szkolny rozpoczyna się już dnia 1. września. Wnosi tedy odesłać tę petycyę do komisyi petycyjnej z poleceniem ażeby w jak najkrótszym czasie zdała o niej sprawę, by w skutek wstawienia się Sejmu c. k. ministeryum mogło zadość uczynić żądaniu w petycyi wyrażonemu.

Wniosek ten jednogłośnie został przyjęty.

P. Rutowski wnosi ażeby petycyę gminy miasta Radomyśla o przeniesienie urzędu powiatowego z Zasowa do Radomyśla uznano za naglącą.

Wniosek zostaje w mniejszości, poczem przewodniczący komisyi petycyjnej p. Boczkowski oświadcza że komisya na wszelki sposób wkrótce zda sprawę o petycyi w mowie będącej.

Przyjęto do wiadomości doniesienie księcia Pawła Sanguszki, że z powodu słabości dopiero za cztery tygodnie będzie mógł przybyć na Sejm.

Przedłożono potem następujące dwa wnioski p. Krzeczunowicza:

1) Wysoki Sejm raczy uchwalić następującą ustawę o nietykalności i nieodpowiedzialności posłów jako dodatek do statutu krajowego.

Art. I. Członek Sejmu krajowego nie może być nigdy pociągany do odpowiedzialności za głosowanie odbyte w wykonaniu powołania swojego, za zdania zaś w wykonaniu tego powołania wypowiedziane odpowiedzialnym jest tylko Sejmowi.

Członek Sejmu nie może być w czasie trwania sesyi bez zezwolenia Sejmu sądownie ściganym lub też uwięzionym z wyjątkiem ujęcia na gorącym uczynku.

Nawet w przypadku ujęcia na gorącym uczynku winien sąd uwiadomić natychmiast marszałka krajowego o dokonanem uwięzieniu.

Jeżeli Sejm zażąda, musi uwięzienie ustać lub ściganie na cały czas sesyi być odroczone.

Uwięzienie lub śledztwo, przed rozpoczęciem sesyi przeciw członkowi Sejmu zarządzone, winno ustać na cały czas sesyi, gdy Sejm tego zażąda.

2) Wysoki Sejm raczy uchwalić następującą ustawę o zmianie §. 4. statutu krajowego:

Art. I. Postanowienia §. 4. statutu krajowego z 26. lutego 1861 znoszą się. W ich miejsce wchodzą w moc obowiązującą postanowienia artykułu następującego.

Art. II. Do kierowania obradami Sejmu krajowego wybiera Sejm z grona swojego, marszałka krajowego na cały czas trwania peryodu Sejmowego i dwóch jego zastępców na czas trwania sejmu.

Art. III. Ustawa niniejsza wchodzi w wykonanie z dniem jej ogłoszenia.“

Obadwa te wnioski dostatecznie poparte zostaną wydrukowane i przyjdą na porządek dzienny.

P. Starowiejski przedkłada projekt co do zaprowadzenia nowego urządzenia tabuli krajowej przez umieszczenie w księgach własności osobnej rubryki wykazującej na podstawie sprawdzonych pomiarów stałego katastru skład terytoryalny każdego ciała tabularnego.

Wniosek ten dostatecznie poparty, zostanie wydrukowany i rozdany, poczem przyjdzie na porządek dzienny.

Ks. Dzerowicz i inni posłowie wnoszą interpelacyę do c. k. komisarza rządowego z zapytaniem na jakiej podstawie Jego Exc. p. Namiestnik wyraził się w swojej mowie na pierwszem posiedzeniu sejmu dnia 22. sierpnia r. b. jakoby w kraju tylko jeden był naród.

C. k. komisarz rządowy p. Bartmański oświadcza, iż nie mając pod ręką stenograficznego sprawozdania z pierwszego posiedzenia gdzie mowa Jego Exc. p. Namiestnika dosłownie jest umieszczona nie może w tej chwili odpowiedzieć na interpelacyę, uczyni to jednak na jednem z najbliższych posiedzeń.

Następnie podano do wiadomości, że p. Krzyżanowski wybrany został rewidentem.

Nowo wybrani posłowie: Horodyski, Podlewski, Czerkawski, Hoszard, Nalepa, ks. Pawlików, ks. Pietruszewicz, Kocko, Szeleszczyński, Szujski, A. hr. Mier, Torosiewicz i Cywiński złożyli potem w ręce marszałka krajowego przepisane uroczyste przyrzeczenie miasto przysięgi.

Z porządku dziennego nastąpiło pierwsze czytanie następującego przedłożenia rządowego:

Ustawa dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księztwem Krakowskiem, zmieniająca postanowienia sejmowej ordynacyi wyborczej dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o wykluczeniu od prawa wybierania i obieralności do Sejmu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

§. 1. Znosi się §. 17 Sejmowej ordynacyi wyborczej do Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Czy i o ile ma miejsce wykluczenie od prawa wyboru i wybieralności do Sejmu, ma być osądzonem na przyszłość, a to i względem skutków dawniejszych wyroków karnych już nie według powyższego paragrafu, lecz według następujących postanowień:

§. 2. Od prawa wyboru i od obieralności wykluczone są osoby skazane wyrokiem sądowym za jakąśkolwiek zbrodnię — lub za przestępstwo kradzieży, sprzeniewierzenia się i udziału w tychże, lub oszustwa (§§. 460, 461, 463, 464 ustawy karnej).

Skutek ten kondemnaty ma ustać. względem zbrodni wyliczonych w §. 6 pod liczbami 1 do 10 ustawy z dnia 15. listopada 1867, Dzien. pr. Państ. nr. 131, z końcem kary, względem wszelkich innych zbrodni po upływie 10 lat, jeżli winny skazany został przynajmniej na pięcioletnią karę, w innych razach po upływie 5 lat, a względem przestępstw powyżej przytoczonych po upływie trzech lat, licząc od ukończenia kary.

§. 3. Osoby względem których majątku konkurs ogłoszono, lub postępowanie ugodne zaprowadzono, nie są obieralne do Sejmu jak długo trwa rozprawa konkursowa albo ugodna (§. 16 lit. C. Sejmowej ordynacyi wyborczej).

§. 4. Niniejsza ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Po odczytaniu powyższego projektu do ustawy zabrał głos c. k. komisarz rządowy p. Bartmański dla uzasadnienia równie tego wniosku rządowego jak dalszego przedłożenia pod lit. B. zawierającego postanowienie na wypadek, że poseł sejmowy ulegnie kondemnacie lub zostaje pod śledztwem karnem.

Przemowę tę podajemy, jak następuje:

„Wysokie zgromadzenie! Dla uzasadnienia przeczytanego przedłożenia rządowego pozwolę sobie dodać kilka uwag: W przemówieniu mojem muszę jednak połączyć przedłożenie to z przedłożeniem drugiem wydrukowanem pod lit. B. jako zostającem w ścisłym związku z obecnym projektem do ustawy.

Przystępuję do rzeczy:

Krajowa ordynacya wyborcza zawiera bardzo ostre postanowienia co do powodów wykluczających od wykonania prawa wybierania, i od obieralności do Sejmu krajowego.

Wysoka izba uznała to sama, uchwalając na 60tem posiedzeniu pierwszego swego okresu (z dnia 14/3 1866 r.) łagodniejsze postanowienie w tym względzie.

Uchwała ta niezostała wtenczas sankcyonowaną przez Najj. Pana z powodu, iż przedmiot ten zostawał w ścisłym związku z ustawodawstwem karnem, przeto nastąpić musiała przedtem zmiana ustawy karnej.

W ustawach z dnia 15. listopada 1867 wydanych dla krajów reprezentowanych w Radzie państwa złagodzone zostały postanowienia prawa karnego co do skutków cywilnych i politycznych, jakie pociąga za sobą skazanie i uchylone zostały wyroki uwalniające dla braku dowodów.

W myśl tych nowych ustaw, i zgodnie z niemi, zamierza przeczytany projekt rządowy, zmiany postanowień §. 17. Sejmowej ord. wyb., które jak mam nadzieję, Wysoka Izba przychylnie przyjmie.

Według tego projektu do ustawy, uchylić się ma całkiem dotychczasowe postanowienie Sejmowej ord. wyb., iż pociągnięcie pod śledztwo za czyn karygodny, podczas trwania śledztwa, wyklucza od prawa wybierania i obieralności, ponieważ ze stanowiska prawnego, nie jest słusznem pozbawiać kogoś praw politycznych na samo posądzenie, kiedy ono mimo tego całkiem niewinnem być może.

Ażeby jednak Wys. Sejm mógł posła, któryby za zbrodnię lub ogóle za kradzież, sprzeniewierzenie lub oszustwo pociągnięty był pod śledztwo, niedopuścić do Zgromadzenia sejmowego, kiedy to uzna za zgodne z powagą Wys. Sejmu, wnosi Rząd w drugim projekcie do ustawy postanowienie, iż pod śledztwem karnem będący poseł sejmowy niemoże wykonywać funkcyi Członka sejmowego, jeżeli Wys. Izba niezażąda, ażeby śledztwo było odroczonem, a areszt zdjętym.

Ten drugi projekt do ustawy stanowi dodatek do Statutu krajowego i może być uchwalony tylko większością $^{2}/_{3}$ części głosów Wys. Zgromadzenia, gdy do uchwalenia projektu teraz przeczytanego wystarcza absolutna większość głosów.

Z tych powodów przedkłada Rząd wzmiankowane postanowienia Wys. Zgromadzeniu w dwóch odrębnych projektach.

P. Krzeczunowicz wnosi, żeby do odczytanego przedłożenia rządowego jak i do drugiego, o którym wspomniał w przemowie swojej c. k. komisarz rządowy, wybrać komisyę konstytucyjną z 15 członków, do którejby odesłano także inne wnioski odnoszące się do zmian w ustawach konstytucyjnych, lub w ogóle do konstytucyi.

P. Koczyński wnosi, ażeby do powyższych przedłożeń rządowych i innych tego rodzaju wniosków wybrać osobną komisyę prawniczą.

Po dłuższej dyskusyi wniosek p. Krzeczunowicza co do wyboru komisyi konstytucyjnej z 15 członków został przyjęty, i po półgodzinnej przerwie przystąpiono do wyboru tej komisyi.

Po odbytem skrutynium ogłoszono następujący rezultat wyboru: Głosujących było 116. Absolutna większość 59. Wybrani zostali pp.: Zyblikiewicz (112 głos.), ks. Pawlików (112), Ławrowski (110), Smolka (107), Hönigsmann (106), Rutowski (89), Chrzanowski (77), Kabath (69), ks. Sanguszko (67), Jabłonowski (64), Pietruski (64), Kowalski (60). Ci mieli absolutną większość. Po nich najwięcej mieli głosów pp.: hr. Henryk Wodzicki (57), Grocholski (56), Kraiński (55), hr. Adam Potocki (47), Tomuś (41), Bocheński (40), Wolny (38), ks. Czartoryski (33), Ziemiałkowski (31), Czerkawski (31).

Przystąpiono do ponownego wyboru jeszcze trzech brakujących członków. Absolutną większością otrzymali pp. Grocholski i hr. Henryk Wodzicki, najwięcej głosów po nich mieli pp. Kraiński i Czerkawski. Przy odbytem ściślejszym wyborze między tymi dwoma posłami absolutną większość 66 głosów na 111 głosujących otrzymał p. Czerkawski.

Książe Marszałek wezwał nowo wybraną komisyę, ażeby się zaraz po posiedzeniu ukonstytuowała.

Do tej komisyi odesłano także dalsze przedłożenie rządowe znoszące postanowienia ograniczające udział niechrześciańskich członków gminy w reprezentacyi gminnej. Wniesiono potem przedłożenie rządowe o zmienienie postanowień ustawy z d. 22. czerwca 1867 o języku wykładowym w szkołach ludowych i średnich Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstem Krakowskiem, ustanawiających obowiązek nauczenia się drugiego języka krajowego, zrobił c. k. komisarz rządowy następujące uwagi:

Według artykułu 19. Ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867 o powszechnych prawach obywateli państwa — mają w krajach zamieszkałych przez kilka plemion szkoły publiczne w ten sposób być urządzone, ażeby bez użycia przymusu do uczenia się drugiego języka krajowego, każdej narodowości dano potrzebne środki do kształcenia się w swym języku.

Z tem postanowieniem zasadniczem nie zgadza się obecnie ustawa dla Królestw Galicyi, Lodomeryi i Wielkiego księstwa Krakowskiego z dnia 22. czerwca 1867, o języku wykładowym w szkołach ludowych i średnich —, ponieważ w tej ustawie wypowiedzianą jest zasada, że drugi język krajowy, który nie jest wykładowym, będzie dla uczniów obowiązkowym przedmiotem nauki.

W celu przeprowadzenia powołanej ustawy zasadniczej państwowej, w tym kraju koronnym, wnosi rząd projekt do Ustawy krajowej, uchylającej wzmiankowane postanowienia ustawy z dnia 22. czerwca 1867 r.

Przedłożenie to odesłano na wniosek p. Chrzanowskiego do wybrać się mającej komisyi edukacyjnej.

Przedłożono potem wniosek rządowy o wolności obrotu własnością ziemską w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem.

Na wniosek p. Skrzyńskiego uchwalono wybrać do tego przedmiotu osobną komisyę z 7 członków. Wybór tej komisyi odłożono do przyszłego posiedzenia.

Posiedzenie zamknięto o godz. 2giej po południu. Przyszłe posiedzenie naznaczył książę Marszałek na piątek z powodu uroczystego święta gr. k. przypadającego we czwartek.

Porządek dzienny przyszłego posiedzenia:

Pierwsze czytanie wniosku Zyblikiewicza o rewizyi ustaw konstytucyjnych, pierwsze czytanie wniosku Smolki o cofnięcie uchwały 2. marca z wezwaniem do złożenia mandatów, sprawdzenie wyborów poselskich, pierwsze czytanie przedłożenia rządowego o terminie ostatecznym do zgłoszenia się z powinnościami podlegającemi indemnizacyi. — Wnioski Wydziału krajowego o kosztach leczenia.— Sprawozdanie z czynności Wydziału krajowego, — Wybór komisyi edukacyjnej.

O czynnościach sejmów krajowych w innych krajach koronnych podają dzienniki wiedeńskie następujące wiadomości:

W sejmie wyższo-austryackim na posiedzeniu w dn. 24. b. m. Dr. Edelbacher i dwudziestu dwóch towarzyszy interpelowali rząd, czy tenże w obec zachowania się biskupów cislitawskich a w szczególności biskupa z Lincu gotów jest zapewnić skuteczność i poszanowanie ustawom zasadniczym państwa i ustawom o małżeństwie, szkole i stosunkach rozmaitych wyznań, tudzież wprowadzić w wykonanie artykuł 2. ustawy zasadniczej o powszechnych prawach obywateli państwa.

Rappolter z towarzyszami postawił dwa następujące wnioski: 1) Prosić ministeryum, aby na najbliższej sesyi rady państwa przedłożyło projekt ustawy o karach policyjnych; 2) Sejm zechce uchwalić założenie krajowego domu roboczego.

Następnie przystąpiono do wyboru członków do rozmaitych komisyi i odebrano sprawozdania wydziału krajowego.

Na posiedzeniu sejmu salzburgskiego w d. 24. b. m. sprawdzono wybór księdza Edera i przekazano przedłożenia rządowe trzem komisyom, których wybór został natychmiast przedsięwzięty.

Na posiedzeniu sejmu tyrolskiego w tymże dniu sprawdzono dwadzieścia nowych wyborów. Pomiędzy nowowybranymi jest szesnastu deputowanych z południowego Tyrolu, z których jednak tylko trzech na sejm przybyło. Następnie izba podzieliła się na grupy przyczem wnioski stronnictwa liberalnego pozostały w mniejszości 22 głosów przeciw 25. W dalszym ciągu posiedzenia nastąpiło przedłożenie rachunków i preliminarzów tudzież wybór komitetu finansowego.

Sejm styryjski po przedłożeniu wniosku Schloffera i 32 towarzyszy względem adresu dziękczynnego do Najj. Pana za sankcyonowanie ustaw zasadniczych a szczególniej wyznaniowych. Pfeifer cofnął swój wniosek względem wstrzymania sprzedaży Eisenerz, zaproponował jednak wysadzenie komisyi do naradzenia się nad środkami zabezpieczenia interesów kraju przy tej sprzedaży. Następnie zajmował się sejm sprawdzaniem wyborów i wyborami do komisyi.

W sejmie karyntyjskim przekazano projekta ustaw względem zmiany ustawy wyborczej, ustawy gminnej dla całego kraju i ustawy gminnej dla Celowca tudzież wniosek względem adresu do ministerstwa z wyrażeniem zaufania, komisyi politycznej z 9 członków, projekt ustawy względem wolności sprzedaży ziemi komisyi ekonomicznej z 9 członków, projekta ustaw względem szkół realnych i nadzoru szkolnego komisyi szkolnej z dziewięciu członków, rachunki i preliminarze za r. 1868 i 1869 komisyi finansowej.

W sejmie krainskim dopiero d. 24. b. m. wybrano komisye finansową i petycyjną. Do pierwszej wybrani zostali Bleiweis, Costa, Kromer, Margheri, Deschmann, Barbo Gariboldi, Treo, Koss.

Wnioski wydziału krrjowego względem objęcia i zarządu fundacyi przekazano komisyi finansowej.

W sejmie morawskim sprawdzono cztery nowe wybory, i wybrano kilka komisyi.

W sejmie szląskim rząd przedłożył znane projekta ustaw; następnie Dr. Rodler postawił wniosek względem przedłożenia ustawy o zniesieniu prawa propinacyi.

„J. des Debats“ w dalszym ciągu swoich uwag nad ogólną sytuacyą Europy przychodzi znowu do tego wniosku, że pokój w tej chwili z żadnej strony nie jest zagrożony. Rosyi i Austryi szczególnie na tem zależy, żeby pokój utrwalić. Anglia życzy go sobie także, a Francya nie ma zamiaru burzenia go.

„Patrie“ donosi, że Cesarz Napoleon udzielił audyencyę Dymitrowi Bratiano w Fontainebleau, który przybył do Paryża w osobnej misyi dotyczącej konzulарnego sądownictwa na wschodzie. Bratiano uskarżał się na uprzedzenie markiza Moustier przeciwko teraźniejszemu ministerstwu księcia Karola: tłumaczą sobie każdy krok brata jego Jana Bratiano w duchu rewolucyjnym, a to dla tego, ponieważ raz w sposób zupełnie niewinny uwikłany był w proces o zamach, t. j. w takzwany proces opery komicznej i t. p. Cesarz wysłuchał uprzejmie ajenta rumuńskiego i przyrzekł mu, że się nie da wprowadzić w błąd w bezstronnem zapatrywaniu się swojem przez uprzedzenie swojego otoczenia.

Girardin pisze w „Liberte“: Pewną jest rzeczą, że mianowanie senatora wikonta Artura de Lagueroniere posłem w Bruxelii, nie ma tego wojennego znaczenia, jakie przypisywała temuż giełda paryska, ale nie podobna mu odmawiać politycznej ważności. Żaden z naszych ambasadorów i posłów nie jest senatorem. P. de Lagueroniére jest tedy pierwszym naszym senatorem, który zajmuje posadę dyplomatyczną. Ta uwaga musiała się nasunąć ludziom należącym do świata dyplomatycznego, którzy zwykli drobnostkom wielką przypisywać wagę. Jeżeli się nie mylimy, to poselstwo bruxelskie jest początkiem drogi, którą p. de Lagueroniére szybko przebiegnie, bo ludzie którzy tak jak on biegli będąc w polityce mają taki jak on dar wymowy, zdarzają się rzadko nawet pomiędzy publicystami, do których nie należy już, a tem rzadziej pomiędzy dyplomatami, do których grona wstępuje.

„Pays“ wyraża znowu zadowolenie z powodu konfiskaty „Latarni“. P. Paweł Cassagnac czytał ten numer i zdradza co następuje z jego treści: „I tym razem szyderstwo i obelgi dotykają wprost cesarza. Religia ma osobny rozdział: arcybiskup Paryża otrzymał karę za swoją odwagę i szlachetność. Przyjaciele Rochefort'a utrzymują, że ten numer „Latarni“ był cały bardzo umiarkowany.

Nr. 13 „Latarni“ został d. 22. b. m. w 30.000 egzemplarzy skonfiskowany w drukarni nim jeszcze rozszedł się pomiędzy publiczność.

Przy przeglądzie wojska w Marsylii w dn. 15. b. m. wołała publiczność jednogłośnie: „Niech żyje wolność! Precz z wojną!“ Także przy festynie towarzystwa agronomicznego w Loches pod Tours przyszło do niemiłych rządowi demonstracyi. Przy bankiecie wzniósł przezydujący toast na cześć Cesarza. Ponieważ nie wszyscy powstali, więc zażądał jeden z obecnych, żeby ci wszyscy, którzy nie ruszyli się z miejsca, zostali za drzwi wyrzuceni. Zaprotestowano przeciwko temu i wnioskodawca musiał się sam wydalić ze zgromadzenia. Rozdrażnienie doszło do najwyższego stopnia. Jeden z właścicieli ziemskich powstał i zabrał głos, ale przerywano mu nieustannie, tak że w końcu zawołał protestacyę okrzykiem: „Niech żyje naród! Niech żyje wolność!“ Inni wołali „niech żyje Cesarz!“ ale okrzyk „niech żyje wolność“ głuszył wszystko. Zajście to wywołało wielkie wrażenie w całym departamencie, a tem bardziej, że owego właściciela, Wiktora Febore, który podniósł pierwszy okrzyk niech żyje wolność aresztowano wraz z jego zięciem. Uwolniono ich wprawdzie wkrótce, ale wszystko to przekonywa, że słusznie bardzo odroczono ogólne wybory.

Korespondent z Florencyi do „Morning Post“ donosi, że rząd włoski przychodzi teraz powoli do

poznania co to stronnictwo parlamentarne, które nazywają „Permanentą“ zamierzało przez swoją taktykę w kwestyi monopolu tytoniowego i przez notę Usedoma. Z napomknień członków tegoż stronnitwa pokazuje się, że Lamarmora przez Lanzą i Sellę uwiedziony, pozyskał około 20 członków takzwanej „Consorteria“ czyli dawniejszej ligi rządowej aby mieć dostateczną większość do obalenia Menabrey i utworzenia nowego ministerstwa. Już nawet przeznaczono portfeila rozmaitym kadydatom i jenerał zapowiedział „Corr. Ital.“ że skutkiem jej zachowania się wobec sprawy o depeszę Usedoma, nie będzie utrzymywać żadnych urzędowych doniesień, skoro tylko on znowu obejmie urzędowanie, gdy w tem w stanowczej chwili przed głosowaniem dwie trzecie części oczekiwanych sprzymierzeńców nie przybyło i stronnictwo całe znalazło się w mniejszości. Korespondent zapewnia w końcu, że wszystko to uknute było bez porozumienia się z Wiktorem Emanuelem, który z niechęcią patrzał na całą tę sprawę i był zdecydowanym wrazie zwycięstwa „permanenty“ gabinet zatrzymać a przeciwnie izby rozwiązać.

Kłopoty rządu hiszpańskiego pomnożyły się jeszcze przez to, że w kilku miejscowościach Nowej Kastylii odmówiła ludność wypłaty podatków. Gubernator cywilny z Waladolid wyprawił cyrkularz do władz gminnych, w którym grozi, że użyje środków przymusowych, takie środki jednak tylko rozdrażniłyby ludność nie doprowadziwszy do celu, gdyż odmawianie podatków nie wynika z motywów politycznych, lecz jedynie z nędzy tych, którzy mają je płacić. „France“ przytacza wyjątki z listów z Madrytu, pisanych do „Courr. de Bayonne“. Pokazuje się z tych wyjątków, że stanowisko Królowej Izabeli jest bardzo niebezpieczne i że powstanie otrzymuje podnietę z Portugalii. Jedni mówią o Cabrerze, drudzy o Primie, jedni spodziewają się wybuchu powstania w Madrycie, drudzy w Barcelonie albo Andaluzyi. Idee republikańskie szerzą się nadzwyczaj prędko.

Radość wywołana na wyspie Zante urodzinami Królewicza greckiego stała się powodem krwawych zajść. Jak na całym wschodzie tak i tam chciała publiczność uczcić ten dzień radości wystrzałami ze strzelb. Władze cywilne dały do tego pozwolenie, ale władze wojskowe, nie zawiadomione o tem chciały przeszkodzić strzelaniu. Lud oparł się temu. Z obu stron użyto broni. Wielu raniono, a 6 osób poległo na placu.

Taż uroczystość stała się także i na wyspie Chios powodem zaburzeń. Ludność grecka pobudowała bramy tryumfalne i ozdobiła je nietylko portretem Sułtana, lecz także Króla i Królowej greckiej. Gubernator kazał pozdejmować portrety obojga królestwa. Lud opierał się temu, a gdy straż turecka chciała kilku najzuchwalszych aresztować, rzucono się do broni i zmuszono ją do cofnięcia się do cytadeli. Gdyby kilka znakomitszych osób nie było wzięło na się pośrednictwa, toby niezawodnie przyszło było do przelewu krwi. Tak skończyło się wszystko na ranieniu dwóch osób.

Gospodarstwo. przemysł i handel.

Lwów, 26. sierpnia. Na tutejszej giełdzie płacono: Rzepak korzec 150 ℔ 7.40 (na 1go i 15go września 1868 ab Moszków); Anyż płaskaty cetnar 8 złr. 50 c.

W miesiącu lipcu 1868 były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Mysłowice		Nowy Sącz		Nowy Targ		Andrychów		Maków	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	5	83	4	84	.	.	6	16	6	50
„ żyta	3	88	3	55	.	.	3	77	4	.
„ jęczmienia . .	3	.	2	55	.	.	3	.	3	.
„ owsa	1	80	1	10	1	56	2	5	2	.
„ hreczki	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków . .	1	50	1	54	.	.	1	15	1	.
Cetnar siana	1	30	1	80	1	26	1	20	1	.
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	7	40	8	.	.	.	6	20	4	50
„ „ miękkiego	5	20	5	.	.	.	5	.	3	40
Funt mięsa wołowego	.	16	.	14	.	.	.	16	.	16
Mas okowity . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

Kronika.

(Posiedzenie rady miejskiej) odbędzie się dziś o godzinie 6tej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1) Wnioski sekcyi IV. względem wysłania naczelnika miejskiej straży ogniowej na zjazd pompierów w Brunświku; sprawozd. radny p. Dr. Gębarzewski. 2) Asygnata subwencyi dla Ochronek małych dzieci. 3) Wybór delegata do rady admin. fundacyi ś. p. hr. Skarbka; sprawozd. radny p. Dr. Orzechowicz. 4) Prośby Towarzystwa bratniej pomocy słuchaczy akademii technicznej i kursu pedagogicznego r. ł. i gr. o subwencyę; sprawozd. radny p. Wild. 5) Powołanie zastępcy do Rady miejskiej; sprawozd. radny p. Dr. Juliusz Kolischer. 6) Wnioski sekcyi II. względem podwyższenia czynszu za wynajętą na kaźnie inkwizytów realność miejską; sprawozd. radny p. Dr. Czemeryński. 7) Remonstracya b. dzierzawcy propinacyi w Brzuchowicach przeciw decyzyi sekcyi II. w przedmiocie bonifikacyi za pokrycie dachu na karczmie; sprawozd. radny p. Darowski. 8) Ustanowienie taryfy należytości za ważenie i mierzenie w miejskim zakładzie wag i miar; sprawozd. radny p. Dr. Gębarzewski.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Skrytobójstwo. D. 24. b. m. stawał przed sądem 5 sędziów (prezyd. radca sądu kraj. p. Semkowicz. oskarzyciel radca sądu wyż. i prokurator państwa p. Danek, obrońca p. adw. Dr. Pomianowski) Izydor Nowotny, kominiarz z Uhnowa, 21 l., stanu wolnego, rz. kat., już 3 razy karany za kradzież (obacz Nr. 99 Gazety lwowskiej). D. 19. czerwca r. b. przedpołudniem doszło do wiadomości nadzorcy więzień sądu lwowskiego, Pawła Kuffy, że w celi pod l. 1 więźniowie prowadzą korespondencye, i są w posiadaniu przyrządów do pisania. Istotnie znalazł Kuffa w tej celi przyrządy do pisania, które ze sobą zabrał. Wychodząc z celi spostrzegł koło drzwi Nowotnego w wyczekujacej postawie, a gdy się do niego zbliżył, Nowotny jak tygrys skoczył ku niemu i z całej siły pchnął go nożem w dolną część brzucha. wołając: „tu masz!“. Kuffa mimo wszelkich starań umarł dnia 21. czerwca. Podług zdania lekarzów sądowych nastąpiła śmierć Kuffy w skutek pchnięcia, okazało się albowiem, że wnętrzności przekłute zostały. Nowotny przyznał się zaraz do czynu, lecz twierdził, że chciał Kuffę tylko skaleczyć, aby „już ani jego ani innych nie prześladował.“ Będąc za kradzież po raz wtóry w więzieniu, miał karę zaostrzoną ciemnicą i kajdanami. Krótko przed tym czynem Nowotny za rokosz i zabarykadowanie drzwi celi został okuty a oprócz tego miał odsiadywać 3 dni w odosobnieniu. Wtedy, jak opowiada, skarzył się przed więźniem Flachsem na bezustanne trapienia ze strony Kuffy. Flachs, gdy obaj się przechadzali włożył nożyk pod kadź, zwracając na to jego uwagę. Zrozumiał zaraz zamiar Flachsca, wziął nóż do siebie, a odtąd obudziła się w nim chęć skaleczenia Kuffy. Wyostrzył nóż i starannie przechowywał około siebie, Tak mówi obwiniony. Ale prokuratorya uważa, że niezwykła skłonnść do złego, przygotowanie i sposób wykonania czynu wszystko to przemawia za tem, że Nowotny Kuffe zabić zamierzył. Będąc dzieckiem na własnym ojcu straszną zemstę wykonał, gdyż, jak to sam opowiada, podpalił dom, w którym mieszkali, i zniszczył tym sposobem cały dobytek ojcowski. Wkrótce potem osierociał, został bez dozoru, bez opieki, porzucił szkołę, opuścił warsztat, stał się tułaczem, i jak to sam o sobie twierdził, bezustannie młody swój wiek w więzieniu przepędzał. Skazany 25. kwietnia b. r. za kradzież na rok więzienia, prosił o większą karę i oddanie do Brygidek. Raz zaś odgrażał się: „albo ja tu zginę, albo kto inny.“ Sledztwo okazało, że z Flachsem w żadnej nie był styczności ani zażyłości.

Zgodnie z wnioskiem prokuratoryi państwa skazany został za skrytobójstwo na karę śmierci przez powieszenie. Usłyszawszy wyrok pobladł lecz wkrótce odzyskał przytomność i zapowiedział rekurs.

(Śmierć JMci. ks. biskuka Łętowskiego.) „Czas“ donosi: D. 25. b. m. o godzinie $3^1/_2$ zrana rozstał się z tym światem ksiądz Ludwik Łętowski, kan. katedr. krakowski, dziekan kapituły tamtejszej i biskup joppejski, właśnie w dzień swego patrona, ukończywszy 82 lat pełnego zasług żywota. Ograniczamy się na dzisiaj na podaniu tej bolesnej wiadomości; pod jej ciężarem niepodobnaby nam było ocenić straty, jaką ponosi kościół, nauka, dzieje, kraj a szczególnie miasto nasze, wśród którego zabytkiem żywym ubiegłej przeszłości był ów pasterz-żołnierz-historyk. Zakończył też piękny żywot równie piękną śmiercią katolickiego pasterza, co go po trudach i boleściach tego życia przeniosła do Pana, któremu wiernie służył. Możni zarówno jak ubodzy, kapłani jak świeccy opłakiwać będą zgon ten świeży tem rzewniej, że biskupa Łętowskiego nikt zastąpić nie zdoła, tak wydatną a odrębną była ta osobistość pełna kapłańskiego charakteru i tradycyjno-narodowego ducha. Pogrzeb ma się odbyć we czwartek 27. b. m.

— Czytamy w „Czasie“: Na wniosek Dra Adryana Baranieckiego, Towarzystwo lekarskie w Krakowie postanowiło zająć się ustanowieniem corocznych zjazdów lekarzy i badaczy przyrody polskich, a na pierwszy taki zjazd przeznaczyło Kraków. Zjazd ten nastąpiłby na przyszłe lato. Wyznaczona do tego z Towarzystwa lekarskiego komisya, którą składają Dr. Aleksander Kremer, prof. Dr. Stanisław Janikowski, Dr. Blumenstok, Dr. Rydel, Dr. Stępiński, Dr. Oettinger i wnioskodawca Dr. Baraniecki, ma się zająć pierwszemi krokami, a zgromadzenie lekarzy i badaczy przyrody krakowskich ma w październiku r. b. wybrać komitet gospodarczy dla urządzenia tego pierwszego ogólnego zjazdu.

(Nowa broszura.) Pojawiła się we Lwowie broszura p. t.: „Polacy w obec Austryi i dynastyi“ przez M. Dołęgę. Autor przeznaczył dochód z jej rozsprzedaży na pomnik w Żółkwi dla Jana III. Za założenie użył p. Dołęga słów adresu sejmu galicyjskiego z r. 1866: „przy Tobie NPanie stoimy i stać chcemy.“

Ostatnia poczta.

Berlin, 24. sierpnia. Z Warzyna donoszą o stanie zdrowia hr. Bismarka co następuje: Po spędzonej spokojnie i prawie bez bolów nocy, opuścił hrabia łóżko i ma się dobrze, okrom, że przy każdem poruszeniu czuje ból w muszkułach. To potwierdza orzeczenie lekarzy, że przez niebezpieczne spadnięcie z konia nie poniósł hrabia Bismark żadnego uszkodzenia ani zewnątrz ani wewnątrz.

Monachium, 25. sierpnia. „Neueste Depeschen“ piszą, że telegraficzne doniesienie z Darmstadtu, upewniające o zaręczynach króla bawarskiego z wielką księżną Maryą jest mylne.

Tenże dziennik oświadcza, że telegraficzne doniesienie z Karlsruhe, jakoby projekt południowo-niemieckiej komisyi wojskowej miał upaść, jest najzupełniej fałszywe.

Paryż, 24. sierpnia. Rochefort powrócił do Bruxeli.

„Constitutionnel“ donosi, że odjazd cesarstwa do Biarritz odroczy się o dni kilka a to z powodu odwiedzin, które mają złożyć Cesarzowi i Cesarzowej hrabia i hrabina Girgenti.

Cesarz uda się z Cesarzewiczem także do obozu pod Chalons. Wyjazd do Biarritz nie przyjdzie do skutku przed 15. września.

„France“ zbija artykuł „Liberté“ o granicy reńskiej.

Tenże dziennik donosi, że po powrocie Królowej nastąpią zmiany w ministerstwie hiszpańskiem.

Jenerał Dulce miał umrzeć na wyspach Kanaryjskich.

Paryż, 25. sierpnia. Zaprzeczają pogłoskom o sporach granicznych między Turcyą a Czernogórą.

Berno, 25. sierpnia. Urzędownie zaprzeczono pogłosce o zamierzonym zamachu na Królowę angielską. Powód do tej pogłoski dało aresztowanie jakiegoś cierpiącego na umyśle Anglika, który przecisnął się do dworu królewskiego dla proszenia o jałmużnę.

Bukareszt, 24. sierpnia. Pogłoska, że w Bółgaryi przygotowują nowy ruch i że władze rumuńskie go wspierają, jest bezzasadna. Rząd rumuński gotów jest równie jak przedtem wstrzymać się od wszelkiego objawu, któryby mógł skompromitować neutralność rumuńską.

Belgrad, 25. sierpnia. Nadeszły tu w drodze telegraficznej doniesienia, że w Teheranie wybuchła cholera.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 26. sierpnia.

Hotel George: PP. Piotrowski Hen., z Rosyi.

Hotel europejski: Antoniewicz Kaj., z Winogrodu. — Czajkowski Hip., z Bobrki. — Sahaydakowscy Franc. i Tib., z Zazuliniec.

Hotel Langa: Tittinger Ant., z Czerniowiec. — Stieber Ant., c. k. podpor., z Mościsk.

Hotel angielski: Dunka Sajo Long., z Waszkoutz, — Kamiński Ign., Dr. praw poseł, z Stanisławowa.

Hotel krakowski: Meciński Wal., z Chłebowic świrskich.

Hotel pod Tygrysem: Brylski Wojc., burmistrz, z Przemyślan.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 26. sierpnia.

PP. Gontonyi Em., c. k. pułkownik, do Brodów. — Hr. Sołtyk Mar., do Dźwiniacza. — Hr. Zamojski Sz., do Wysocka. — Brodzki Adam, do Ostrowa. — Hoffmann Jan, do Mailing. — Kaszowski Hen., do Żytomirza. — Kopystyński Leon, do Grabownicy. — Łękawski Alex., do Złoczowa. — Lenkiewicz Wład., do Teleśnicy. — Rylski Franc., do Zagórza. — Sakare Jan, do Botuszan. — Świątkiewicz Kaz., do Potylicz. — Teliga Ign., do Krakowa. — Zawadzki Józef, do Potoka. — Drogli Jan, dyrektor szkół, do Czerniowiec. — Skwarczyński Paweł, adw., do Stanisławowa. — Koliszewski Alex., ces. ros. oficer, do Tomaszowa. — Peizer Jerzy, c. ros. urzędnik, do Rosyi.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 26. sierpnia 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327 65	+ 11.°4	78.	W. b.s.	4
2. god. po poł.	327 28	+ 19.4	47.	PdZ. sł.	9
10. god. wiecz.	327 51	+ 14.8	63.	„ b.sł.	8

Rano mgła.

Dnia 26. sierpnia 1868 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujące liczby:

45. 67. 81. 62. 40.

Następne ciągnienia przypadną w dniu 9. i 23. września 1868.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.) **„Die Grossherzogin von Gerolstein“**, opera komiczna w 3 aktach a 4 obrazach. Piąty występ panny Józefiny Gallmeyer.

Jutro (przedst. polskie.) **„Kartka wycięta“**, komedya w 1 akcie p. M. Dzikowskiego po raz pierwszy; **„Paziowie Królowej Marysieńki“**, operetka komiczna w 2 aktach.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 26. sierpnia.								
Akc. gal. kol. zel. K. L.	—	—	—	—	209	—	210	—
Akcye kol. lwow.-czer.	—	—	—	—	187	50	188	50
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	—	—	71	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m.k. (bez kuponów)	—	—	—	—	78	20	78	60
Listy z. T. kr. gal. w w. a. (bez kuponów)	74	50	74	50	74	50	74	90
Banku hip. gal. (bez kuponów)	—	—	—	—	86	30	86	90
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	66	55	67	—
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księstwa Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. z r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	50	101	50
Pier. kol. g. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	88	25	89	—
detto dtto Lwo.-Czer. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	37	5	41
Dukat cesarski	—	—	—	—	5	41	5	45
Napoleondor	—	—	—	—	9	15	9	23
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	74	1	78
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	54¾	1	57½
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	36	9	44
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	68¼	1	6 ¼
Srebro	—	—	—	—	112	—	113	-

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 24. sierpnia 1868.

1. Dług publiczny.

(Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	62.20	62.30
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	69.—	70 —
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	71.—	72.—
Metaliki po 5%	58 15	58 25
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	168 50	169.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta cześć losów	168.50	169 50
Przez. do wyl. z r. 1854	77.50	77 75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	84.—	84.10
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	92.—	92.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	95.40	95 60
Renty Como po 42 lir. aust.	23.50	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	85.75	86 25
Czech	92.—	92 50
Węgier	76 50	77.—
Galicyi	66.30	67 —
Siedmiogrodu	71.—	71 75
Bukowiny	66.—	66 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	100.25	100.75

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	726.—	728.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	211.70	211 90
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	635.—	637.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	164.75	165 25
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1850.—	1853.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	246 16	246.30
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	183 —	183 20
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	161 50	162.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	208 —	208.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	187.50	188.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	528.—	529.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	—.—	—.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	93.40	93.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	74.—	74.50
Galic. banku hyp. po 6%	87.—	87.50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	92.—	92.50
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	101.75	102 25

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 złr. m. k.	89.25	89.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	87.50	88.50
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr	100.25	100.50

5. Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	135 75	136 25
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	93.—	93.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	118.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	53.—	55.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	31.—	32.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	165.—	172.—
Salma „ 40 „ „	37.—	39.—
Palfiego „ 40 „ „	33.50	34.50
Clarego „ 40 „ „	32.50	33 50
St. Genois „ 40 „ „	31.—	32.—
Windischgrätza 20 „ „	20.—	21.—
Waldsteina 20 „ „	21 —	22.—
Keglevicha „ 10 „ „	14 50	15 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.75	15 25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	95.10	95 40
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	95.40	95.75
Hamburg za 100 M. B.	84.—	84.25
Londyn za 10 ft. szt.	114.60	114 70
Paryż za 100 fr.	45 40	45.50

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.45	5.47
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.14½	9.15½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	112.25	112 75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 26. sierpnia.	złr.	kr.
5% Metaliki	58	—
„ z procentami z maja i listopada	58	20
5% pożyczka narodowa	62	20
Losy z 1860 roku	84	10
Akcye banku wiedeńskiego	727	—
„ „ kredytowego	211	80
Londyn, 10 funtów szterlingów	114	55
Srebro	112	50
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	44

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1909) **Obwieszczenie.** (3)

L. 48401. Ponieważ księgosusz w Chechach (powiat brodzki), w Majdanie nowym (powiat Kamionka strumiłowa), w Zakamarzu (powiat Złoczowski) i w Katarzyńcu i Nowej wsi (powiat rudecki) wybuchł, polecono c. k. starostwom powiatowym, w celu rychłego stłumienia namienionej zarazy użyć wszelkich środków ustawami i instrukcyami przepisanych.

Oraz podaje się do powszechnej wiadomości, że nie wolno wprowadzać z królestwa polskiego, z którego to kraju zaraza w mowie będąca rozszerzyła się do Galicyi:

a) Zwierząt domowych z wyjątkiem koni i nierogacizny;
b) opadków i części surowych z tych zwierząt w stanie świeżym lub suchym (wyjątek stanowi wełna, dowodnie fabrycznie oczyszczona.)
c) siana, potrawu (otawy) i słomy;
d) używanych sprzętów stajennych i przyrządów do zaprzęgania bydła rogatego, odzieży przenoszonej, która jest przeznaczona do handlu, i takowego obuwia byłego w użyciu.

Siano lub słomę, które użyto do zapakowania rzeczy przesłanych, należy w każdym razie natychmiast spalić, skoro rzeczy przybyły na miejsce przeznaczone.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 19. sierpnia 1868.

(1883) **Edict.** (3)

Nr. 4586. Vom k. k. Brodyer Bezirksgerichte wird den dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Grafen Gołuchowski und Ciemniewski ehemaligen Pächtern der Güter Brody und im Falle ihres Ablebens deren dem Namen, Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider dieselben die Erben nach Salomon Jüdel Klötzel, als: Dine, Aron und Rive Klötzel, dann Namens der minderjährigen Glückel und Reisel Klötzel, deren Vormünderin Breindel Klötzel wegen Löschung der im Lastenstande der auf den Namen des Salomon Jüdel Klötzel Dom. rec. tom. 18. fol. 21. pos. 1. on. zu Gunsten des Grafen Gołuchowski und Ciemniewski haftenden Forderungssumme pr. 210 Rhein. Gulden hiergerichts unterm 25. Juni l. J. Z. 4586 die Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber zur Verhandlung die Tagfahrt auf den 21. October 1868 um 10 Uhr Vormittags bestimmt wurde.

Da der Aufenthaltsort der Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Bezirksgericht zu ihrer Vertretung und auf ihre Gefahr und Kosten den hiesigen Advocaten Hrn. Dr. Landau als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten errinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Bezirksgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem dieselben sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.
Brody, am 4. Juli 1868.

(1861) **Edict.** (3)

Nro. 11339. Vom Stanisławower k. k. Kreisgerichte wird bekannt gemacht, daß die öffentliche Feilbietung des zur Concursmasse des Zacharias Krzysztofowicz gehörigen ¼ Theils der in Stanisławów unter CNro. 20 Stadt gelegenen Realität unter folgenden Bedingungen am 17. September, 15. October und 5. November 1868 um 10 Uhr Vormittags abgehalten werden wird.

1. Der Ausrufspreis beträgt 80 fl. 12½ kr. österr. Währ.

2. Das Vadium beträgt 9 fl. Die übrigen Licitationsbedingungen, der Schätzungsact und der Grundbuchsauszug können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes
Stanislau, am 20. Juli 1868.

(1832) **Edict.** (3)

Nr. 1087. Mit Bezug auf die h. g. im Amtsblatte der Gazeta Lwowska Nr. 61, 63 und 64 ex 1868 vorkommende Kundmachung ddto. 22. Februar 1868 Z. 1837 wird bekannt gegeben, daß nachdem die in der Executionssache der Uscher Bomse'schen Nachlaßmasse wider Gregor Hrycaj pto. 44 fl. 10 kr. öst. W. s. N. G. in Execution gezogenen Grundwirthschaft sub CNr. 203 in Darachów bei den festgesetzten drei Terminen nicht veräußert wurde, über Ansuchen des Executionsführers zur Feilbietung derselben ein neuer Termin auf den 21ten September 1868 um 10 Uhr Vormittags mit dem Beisatze anberaumt wird, daß bei demselben die besagte Grundwirthschaft auch unter ihrem Schätzungswerthe veräußert werden wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.
Wiśniowczyk, den 7. August 1868.

(1849) **Edict.** (3)

Nro. 31276. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird hiemit bekannt gegeben, daß für den, dem Aufenthaltsorte nach unbekannten Landesadvocaten Dr. Sigismund Rodakowski Behufs Zustellung an denselben des die Pränotirung der Wechselsumme per 300 fl. öst. W. zu Gunsten des Moschel Bombach bewilligenden h. g. Tabularbescheides vom 28. Juni 1867 Z. 35967 der Advocat Hr. Dr. Rajski mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Kratter zum Curator bestellt und dem bestellten Curator der obige Tabularbescheid zugestellt worden ist.

Vom k. k. Landesgerichte.
Lemberg, den 4. Juli 1868.

Edykt.

Nr. 31276. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie czyni niniejszem wiadomo, że dla niewiadomego z miejsca pobytu Dra. Zygmunta Rodakowskiego, adwokata krajowego, ustanowiono kuratora w osobie p. adwokata Dra. Rajskiego, a p. adwokata Dra. Krattera tegoż substytutem, celem doręczenia uchwały tabularnej z dnia 28go czerwca 1867 do L. 35967 prenotacyę sumy wekslowej 300 złr. w. a. na rzecz Moschla Bombach dozwalającej, i tę uchwałę ustanowionemu kuratorowi doręczono.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 4. lipca 1868.

(1904) **Edict.** (3)

Nro. 2890. Vom k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte wird bekannt gemacht, es sei mit Bescheid vom 15. September 1865 Zl. 7154 die zu Gunsten des Anton Pinkoszewski bei der bestandenen Sammlungs-Casse erlegt gewesene Caution mit 149 fl. C. M. zu Gunsten des A. M. Aschkenazy eingeantwortet worden.

Nachdem der Wohnort des Anton Pinkoszewski nicht bekannt ist, so wird zur Wahrung seiner Rechte der Hr. Advocat Dr. Kozłowski zum Curator, und der Hr. Advocat Dr. Chamajdes zum Substituten ernannt, und dem Erstern der obige Bescheid zugestellt.

Przemyśl, am 19. August 1868.

Erkenntnisse.

Mit gleichlautenden Erkenntnissen dieses k. k. Landesgerichtes vom 14. Juli 1868 Zahl 18449 und des hohen k. k. Oberlandesgerichtes vom 5. d. Mts. Zahl 14725 wurde die weitere Verbreitung der Stelle der in der Hartleben'schen Verlagsbuchhandlung erscheinenden Druckschrift „Das rothe Gespenst der Revolution" oder „Cabinetspolitik und Volkswille", nämlich II. Band, 7. Lieferung, Seite 120 beginnend mit den Worten „Die Revolution" und schließend Seite 121 „was man hoch und heilig hält" wegen des in dieser Stelle begründeten Vergehens des §. 305 St. G. gemäß des §. 36 Pr. G. verboten.

Vom k. k. Landesgerichte.
Wien, den 12. August 1868.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 5. August 1868 Z. 18793 die Beschlagnahme der Nr. 15 der „Národni noviny" vom 31. Juli 1868 wegen des darin enthaltenen Artikels „Nova starost s otazkon českou" und der Tagesnotiz „Iměni cerkewni" in der Richtung des im §. 65. a. St. G. bezeichneten Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe bestätigt und das Verbot der Weiterverbreitung dieser Zeitungsnummer ausgesprochen. (1874)

Das k. k. Landes- als Strafgericht zu Prag hat mittelst Erkenntnisses vom 8. August 1868 Z. 19134 zu Recht erkannt: Der Leitartikel in Nr. 19 der Národni Noviny" vom 4. August l. J. „Ctěná redakce Národnich Novin" begründe den Thatbestand der im §. 65 a und 305 St. G. bezeichneten strafbaren Handlung, die Localnotiz in derselben Nummer „Dělnici v továrně u Porgesů" den Thatbestand des im §. 302 St. G. bezeichneten Vergehens, es werde die Beschlagnahme dieser Nummer bestätigt, und deren Weiterverbreitung verboten. (1886)

(1897) **Kundmachung.** (1)

Nr. 2444. Vom Janower k. k. Bezirksgerichte wird hiemit bekannt gegeben, daß über Ansuchen des Lemberger k. k. Landesgerichte vom 30. Juli 1868 Z. 40011 zur Hereinbringung der vom Dr. Leo Wszelaczyński ersiegten an Josef Hand abgetretenen Wechselsumme von 1240 fl. öst. W. sammt 6% Zinsen vom 9. September 1866 nach Abschlag des darauf eingezahlten Betrages von 100 fl., der Gerichts- und Executionskosten von 6 fl. 16 kr., 11 fl. und 20 fl. 83 kr. die executive Feilbietung der in Borki dominikańskie sub CNr. 13 gelegene der Kornelia Sokołowska gehörige Realität am 2ten und 16ten September 1868 jedesmal um 9 Uhr Vormittags unter nachstehenden Bedingungen wird hiergerichts abgehalten werden.

1. Zum Ausrufspreise wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth im Betrage von 2700 fl. öst. Währ. festgesetzt.

2. Jeder Kauflustige ist gehalten 10% des Schätzungswerthes, das ist den Betrag von 270 fl. öst. Währ. als Vadium vor dem Beginne der Feilbietung zu Händen der Licitationscommission im Baaren oder Werthpapieren zu erlegen.

3. Die Realität CNr. 13 wird am ersten Termine nur über oder um den Schätzungswerth, am zweiten aber über auch unter dem Schätzungswerthe veräußert werden.

Der Ersteher ist gehalten den ganzen Erstehunngspreis im Baaren sogleich nach beendigter Licitation an das Depositenamt des Janower k. k. Bezirksgerichtes zu erlegen, worauf ihm das Eigenthumsdecret der verkauften Realität ausgestellt und derselbe auf eigene Kosten in den physischen Besitz dieser Realität eingeführt werden wird.

Die mehreren Licitationsbedingungen und der Schätzungsact können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Janów, am 14. August 1868.

(1898) **Edykt.** (1)

L. 36. C. k. Izba notaryalna w Tarnowie podaje do wiadomości, iż urzędowanie ś. p. Jana Janochy c. k. notaryusza w Tarnowie w skutek jego śmierci na dniu 18go czerwca 1867 zaszłej ustało, i wzywa wszystkich, którzyby jakie pretensye do jego kaucyi mieć mogli, aby takowe w przeciągu sześć miesięcy od 3go umieszczenia tego edyktu licząc do c. k. Izby notaryalnej w Tarnowie zgłosili, gdyż inaczej po upływie tego terminu wydanie kaucyi nastąpi.

Z c. k. izby notaryalnej.

Tarnów, dnia 10. sierpnia 1868.

(1895) **Obwieszczenie.** (1)

L. 1655. C. k. sąd powiatowy w Ulanowie wzywa każdego, ktoby się w posiadaniu zgubionych na imię Eliasza Fröhlicha z Ulanowa opiewających kwitów, a mianowicie:

1. Kwitu z dnia 7go października 1862. Journ. Art. 59-47 przez c. k. kasę zbiorową w Rzeszowie na obligacyę długu państwa z r. 1860 (Staatsschuldverschreibung) Nr. Ser, 1457 n. o 10 na 500 złr. a. w. z kuponami, z których pierwszy w dniu 1. listopada 1862 płatny wystawionego, tudzież

— 2. Kwitu z dnia 30. października 1862 Journ. Art. 847-21 przez c. k. urząd poborczy w Ulanowie na kwotę 47 zł. a. w. wystawionego znajdował, aby takowe w przeciągu roku tem pewniej sądowi tutejszemu przedłożył, albowiem po upływie tego czasu na ponowne żądanie strony takowe nmorzone i nieuważnione zostaną.

Z c. k. sądu powiatowego.

Ulanów, dnia 30. lipca 1868.

(1880) **Edict.** (1)

Nr. 44122. Von dem k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem Johann Soudek, der Marya Soudek und dem Carl Pachmann mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß wider sie über Anlangen des Salamon Weintraub z. Z. 44122 ex 1868 die Zahlungsauflage der Wechselsumme von 1000 fl. öst. W. s. N. G. erlassen worden sei.

Da der Wohnort derselben unbekannt ist, so wird ihnen der Hr. Landes-Advocat Dr. Pfeiffer mit Substituirung des Hrn. Landes-Advocaten Dr. Maly auf ihre Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 19. August 1868.

(1892) **Edict.** (1)

Nr. 2318. Vom k. k. Bezirksgerichte in Buczacz wird verlautbart, daß in der Intabulationsangelegenheit des Jacob und Sara Hermann als Eigenthümer der dem Moses Liebhaber eigenthümlich gehörigen, vor dem Buczaczer Brande aus zwei Wohnzimmern keinen Tabularkörper bildenden, bestandener abgesonderten Hausantheil sub CNr. 67 St. (nunmehr leeren Grundes) für die etwaigen unbekannten Hypothekargläubiger der obigen Realität CNr. 67 St. auf deren Gefahr und Kosten der hiesige Landesadvocat Hr. Dr. Schaffel als Curator bestellt, und ihm der betreffende Bescheid zugestellt worden ist.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Buczacz, am 12. August 1868.

(1893) **Edict.** (1)

Nr. 2495. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Buczacz wird verlautbaret, daß in der Intabulationsangelegenheit der Fr. Weronika Postępska aus Buczacz als Eigenthümerin der derselben eigenthümlich gehörigen, aus zwei abgesonderten Wohnhäusern, zwei Stallungen, einem gemauerten Keller und zwei Gärten bestehende, in die älteren städtischen Grundbücher eingetragen gewesenen bei dem Umstande aber, als die betreffenden Grundbücher zu Zeiten des bestandenen hiesigen Justizamtes verloren gegangen sind, nunmehr keinen Tabularkörper bildenden Realität CNr. 13¾ a) et b) in Buczacz zur Wahrung der Rechte der etwaigen unbekannten Hypothekargläubiger der obigen Realität auf deren Gefahr und Kosten der hiesige Landesadvocat Hr. Dr. Schaffel als Curator bestellt, und ihm der diesfällige Bescheid zugestellt worden ist.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Buczacz, am 19. August 1868.

(1879) **Edykt.** (1)

L. 8612. C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia Franciszka Kriner i tegoż niewiadomych wierzycieli, że Anna Wilhelmina dw. im. Hauser przeciw nim o wykreślenie z ceny kupna realności pod Nr. 122 w Samborze wierzytelności na V. i XX. miejscu kolokowauej, w dniu 21. lipca 1868 do l. 8612 pozew wniosła. w załatwieniu którego do ustnej rozprawy termin na dzień 16. października 1868 o godzinie 10tej zrana przeznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu Franciszka Kriner sądowi nie jest wiadowe i przypozwani wierzycieli znajomi nie są, przeto ustanowił sąd im kuratora w osobie p. adwokata Dra. Szemelowskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Kohna i wzywa niniejszym edyktem zapozwanych, ażeby wcześnie potrzebnych do obrony środków przedsięwzięli, ile że inaczej sami sobie wynikłe z zaniedbania skutki przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 28. lipca 1868.

(1887) **Edict.** (1)

Nro. 9318. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird mittelst gegenwärtigen Edictes dem, dem Aufenthaltsorte nach unbekannten Hrn. Felix Orłowski hiemit bekannt gegeben, daß in Folge Einschreitens des Hrn. Meschulem Ebermann vom 30. Juli 1868 Zahl 9318 in Sachen wider Fr. Delfine Orłowska wegen Ausscheidung mehrerer Grundparzellen von Dragańówka zur Verhandlung die Tagfahrt auf den 12ten September 1868 10 Uhr Vormittags anberaumt wurde, und daß für denselben der Hr. Landesadvocat Dr. Koźmiński mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Schmidt zum Curator ad actum bestellt wurde.

Es wird hiemit Hr. Felix Orłowski aufgefordert, am besagten Termine entweder selbst zu erscheinen, oder dem bestellten Curator die gehörige Information zu ertheilen, oder aber einen anderen Vertreter zu wählen, da er sonst die etwaigen üblen Folgen sich selbst zuzuschreiben haben wird.

Tarnopol, am 10. August 1868.

(1871) **Edict.** (1)

Nro. 1639. Am 29. Juli 1868 wurde das aus einem Straffalle wegen Uebertretung gegen die Sicherheit des Eigenthums herrührende im h. g. Deposite vorfindig gewesene Baumöhl von circa 10 W. ℔ sammt Kanne, worin selbes sich befand, im öffentlichen Licitationswege veräußert, und den Erlös davon im Betrage pr. 3 fl. 56 kr. öst. W. im h. g. Deposite erlegt.

Der Eigenthümer dieses Gegenstandes wird demnach aufgefordert sich binnen Jahresfrist vom Tage der dritten Einschaltung dieses Edictes in die Lemberger Zeitung im hierortigen Depositenamte, oder im Einreichungsprotocolle sich zu melden und ihr Recht auf die Sache nachzuweisen.

Jaroslau, am 8. August 1868.

(1890) **Concurs-Ausschreibung.** (1)

Nro. 88. Zur Wiederbesetzung der bei der hierortigen medizinisch-chirurgischen Lehranstalt erledigten auf die Dauer von 2 Jahren zu verleihenden Assistentenstelle an der chirurgischen Clinik, womit das jährliche Adjutum von 210 fl., an Kostgeld 42 kr. öst. W. täglich, und der Bezug von 26 Pfund Unschlittkerzen jährlich und einer beheitzten Naturalwohnung verbunden ist, wird der Concurs bis 20. September l. J. eröffnet.

Bewerber haben ihre Gesuche mit der Nachweisung des erlangten Doctorgrades der Medizin und Chirurgie, ihrer bisherigen Dienstleistung oder Verwendung, ihrer Moralität und der Kenntniß der Landessprache beim Directorate der medizinisch-chirurgischen Lehranstalt in Lemberg einzubringen.

Vom Directorate der medizinisch-chirurgischen Lehranstalt.

Lemberg, am 12. August 1868.

(1902) **Concurs-Verlautbarung.** (1)

Nr. 890. Bei dem Tarnopoler k. k. Kreisgerichte ist die mit dem Gehalte pr. 1470 fl. und im Falle gradueller Vorrückung mit dem Gehalte pr. 1260 fl. verbundene Stelle eines Kreisgerichtsrathesstelle in Erledigung gekommen.

Die vorschriftsmäßig belegten Bewerbungsgesuche sind im vorgeschriebenen Wege binnen vier Wochen bei dem Präsidium des besagten k. k. Kreisgerichtes zu überreichen.

Vom k. k. Kreisgerichts-Präsidium.

Tarnopol, am 22. August 1868.

(1913) **Edict.** (1)

Nro 2406. Vom k. k. Bezirksgerichte Buczacz wird verlautbaret, daß in der Intabulations-Angelegenheit des Jukel Platz recte Platzer und Chane Platzer geb. Knischbach als Eigenthümer der denselben zu Buczacz sub CNr. 225 St. gehörigen Realitätshälfte, bestehend aus einer Hälfte, der in dem Hause sub CNr. 225 gelegenen Schankstube sammt Alkofen, so wie der Hälfte des in diesem Hause zur ebenen Erde befindlichen zur gedachten Schankstube gehörigen Kellers, dann des der Chane Knischbach verh. Platzer nach ihrem Vater Berisch Knischbach zugefallenen Nachlasses, bestehend aus der anderen Hälfte des zu Buczacz sub CNr. 225 St. gelegenen Hauses, welche gegenwärtig eine unabgesonderte Hälfte der obgedachten Schankstube sammt Alkofens und des hiezu gehörigen Kellers, wie nicht minder eines abgesonderten Mittelwohnzimmers von 5 Bauellen Länge und 4 Bauellen Breite, endlich eines unterhalb der oberen Wohnung des Dawid Keinach befindlichen kellerartigen Hinterwohnzimmers mit Ausschluß einiger dem Dawid Keinach und Juda Schupler gehörigen Wohnbestandtheile, bei dem Umstande, als die betreffenden Grundbücher, in welche ein Theil der obigen Bestandtheile bereits eingetragen gewesen, zu Zeiten des bestandenen hiesigen Justizamtes verloren gegangen sind, und somit gegenwärtig keinen Tabularkörper bezüglich der obigen Realität bilden, für die etwaigen unbekannten Hypothekargläubiger der genannten Realität, auf deren Gefahr und Kosten der hiesige Landesadvocat Dr. Schaffel als Curator bestellt, und ihm der betreffende Bescheid zugestellt worden ist.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Buczacz, am 20. August 1868.

(1914) **Edykt.** (1)

Nr. 1490. Ces. król. sąd powiatowy w Brzostku czyni niniejszem wiadomo, że Jakób Wojdyła dnia 19. grudnia 1847 w Brzyskach bez rozporządzenia ostatniej woli pomarł.

Gdy po Jakóbie Wojdyle spadek pozostał a sądowi miejsce pobytu Wojciecha Wojdyły, syna zmarłego wiadome nie jest, przeto tegoż niniejszym edyktem wzywa się, aby w przeciągu roku jednego od dnia dzisiejszego w tutejszym sądzie się zgłosił i deklaracyę do spadku podał, bowiem w przeciwnym razie pertraktacya spadkowa z zgłaszającemi się spadkobiercami i z ustanowionym dla niego kuratorem Stanisławem Wojdyłą zakończoną będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzostek, dnia 9. lipca 1868.

(1918) **Concurs-Ausschreibung.** (1)

Nro. 10807. Bei dem Lemberger k. k. Oberlandesgerichte ist eine Rathssekretärsstelle mit dem Jahresgehalte von 1155 fl. öst. W., bei stattfindender Vorrückung aber mit dem Gehalte von 1050 fl. ö. W. und dem Vorrückungsrechte in die sistemisirten höheren Gehaltsstufen in Erledigung gekommen

Bewerber um diesen Posten haben ihre, mit der Nachweisung der gesetzlichen Erfordernisse versehenen Gesuche binnen 4 Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieser Kundmachung in das Amtsblatt der Lemberger Zeitung im vorschriftsmäßigen Wege an das k. k. Oberlandesgerichts-Präsidium gelangen zu lassen.

Lemberg, am 24. August 1868.

(1905) **Ogłoszenie.** (1)

Nr. 1396. Ces. król. sąd powiatowy w Bohorodczanach ogłasza niniejszem, że w skutek wezwania c. k. sądu obwodowego Stanisławowskiego przymusowa sprzedaż realności do masy spadkowej Salamona Rottenberga należącej, liczbami domu 4, 5 i 6 oznaczonej, ciało tabularne w miasteczku Bohorodczanach stanowiącej, na 2549 złr. a. w. oszacowanej, dla odebrania sumy 787 złr. 50 kr. a. w. z przynależytościami Alojzemu Bieńkowskiemu przyznanej, drogą publicznej licytacyi na dniu 17. września 1868, na dniu 15. października 1868 i na dniu 13. listopada 1868 o 10tej godzinie przed południem w kancelaryi tutejszego sądu odbędzie się.

Z c. k. sądu powiatowego.

Bohorodczany, 28. maja 1868.

(1906) **Edykt.** (1)

Nr. 21286. Ces. król. sąd krajowy Lwowski czyni wiadomo, iż w sprawie wiedeńskiej kasy oszczędności, tudzież p. Feliksa Głowackiego, przeciw spadkobiercom Henryka Saar o zapłacenie 10.816 złr. 14 kr. i 2415 złr. z p. n. na dniu 28. września 1868 o godzinie 10tej przed południem w tym c. k. sądzie krajowym odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod L. 29 i 30 m. we Lwowie położonej. Ta realność na tym terminie także poniżej ceny szacunkowej, jednakże nie niżej jak za 45.000 złr. w. a. sprzedaną będzie. — Wadyum wynosi okrągłą sumę 5000 złr. w. a. w gotówce, albo w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego, albo w publicznych obligacyach austr. według ostatniego kursu, albo w książeczkach galic. kasy oszczędności złożyć się mającą. Resztę warunków, jako też akt ocenienia można w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

Lwów, dnia 16. maja 1868.

(1915) **E d y k t.** (2)

L. 4905. C. k. sąd powiatowy w Jarosławiu dozwala na rzecz Maryanny Hübel celem zaspokojenia sumy 372 złr. m. k. czyli 390 zł. 60 kr. w. a. wraz z odsetkami 4proc. od dnia 20. sierpnia 1866 r. bieżącemi, kosztów egzekucyi 8 zł. 40 kr. w. a. tudzież kosztów terazniejszego podania, które się w ilości 11 zł. 56 kr. w. a. proszącej przyznaje, przymusowa sprzedaż sumy 1800 złr. m. k. według tom. haer. 11. pag. 167. poz. 8. na realności pod liczbą konskr. 128 w mieście Jarosławiu położonej, a na rzecz dłużnika Karola Żółkiewicza zaintabulowanej, która to publiczna licytacya odbędzie się w dwóch terminach, t. j. dnia 31go sierpnia 1868 i dnia 30go września 1868 o godzinie 10. zrana pod następującemi warunkami:

1. Cena wywołania jest imienna wartość w stanie biernym realności pod l. k. 128 w Jarosławiu na rzecz Karola Żółkiewicza haer. 7. pag. 139. zaintabulowanej, sprzedać się mającej sumy 1800 złr, m. k. czyli 1890 zł. w. a.

2. Chęć kupienia mający obowiązany jest do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum 10proc. od całej sumy bądź w gotówce, bądź w listach zastawnych galicyjskich lub w obligacyach indemnizacyjnych podług kursu ostatniego w Gazecie lwowskiej zanotowanego złożyć. Wadyum to w razie, gdyby w gotówce złożone było, będzie nabywcy w cenę kupna wrachowane, innym licytującym zaś po uskutecznionej licytacyi natychmiast zwrócone.

3. Licytacya odbywa się w dwóch terminach, na pierwszym terminie niżej wartości nominalnej suma ta sprzedaną nie będzie, zaś na drugim terminie za jakąbądź cenę sprzedaną być może.

Resztę warunków, tudzież stan czynny i bierny tej sumy przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze i w księgach gruntowych miasta Jarosławia.

O tej licytacyi zawiadamia się strony obiedwie, tudzież Hersza Biber, Jana Hubl spadkobierców na ręce Antoniego Domaradzkiego, Izraela Goldmann, Leibe Ehrlich, Mendla Amster, Andrzeja Woźniakowskiego, tudzież Antoniego, Jakóba i Henrykę Kaszewskich, nareszcie wierzycieli, którzyby praw hypotecznych do sprzedać się mającej sumy później nabyli, do rąk kuratora w osobie p. adwokata Gottlieb ustanowionego.

Jarosław, dnia 30. czerwca 1868.

(1894) **E d y k t.** (2)

L. 2993. W skutek odezwy c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie z dnia 8. kwietnia 1868 do l. 6199 rozpisuje się na podstawie prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 23. stycznia 1867 l. 1291, tudzież uchwały z dnia 21. sierpnia 1867 l. 12314 w dalszej drodze egzegucyi publiczną sprzedaż połowy realności pod Nr. konskr. 292 w Kołomyi położonej, do pozwanej masy Gedailego Lastera należącej na pokrycie sumy wekslowej przez Annę Zukrowskę wygranej w kwocie 82 zł. 50 kr. z procentami po 6% od 28. grudnia 1866 z kosztami sądowemi 6 zł. 37 kr. egzekucyjnemi 6 zł. 87 kr., tudzież kosztami niniejszem przyznanemi 3 zł. 87 kr. w. a.

I na ten cel wyznaczają się dnie 22. (dwudziesty drugi) października r. b. i 19. (dziewietnasty) listopada b. r. i na 17. (siedmnasty) grudnia r. b., każdą razą o godzinie 10. przed południem jako termin licytacyi, która się odbędzie pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się suma szacunkowa 750 zł. w. a.

2. Każden chęć kupienia mający winien złożyć do rąk komisyi licytacyjnej zakład w kwocie 75 zł. w. a., która najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wliczoną, innym zaś licytującym zwróconą zostanie.

3. W czternastu dniach po prawomocności aktu licytacyjnego winien najwięcej ofiarujący złożyć do depozytu sądowego całą cenę kupna wliczoną wrachowaniem zakładu w gotówce złożonego, po czem mu realność na własny koszt w fizyczne posiadanie oddaną i dekret własności na jego własny koszt wydanym zostanie.

4. Od dnia, w którym realność kupicielowi w fizyczne posiadanie oddaną zostanie, należy do niego tak opłata wszystkich podatków monarchicznych, jakoteż ponoszenie wszelkich innych ciężarów z własnością i posiadaniem tej realności połączonych.

5. Na wypadek niedotrzymania któregokolwiek z powyższych warunków, kupiciel za słowołomnego uważanym, realność bez nowego oszacowania w drodze relicytacyi w jednym terminie za jakąkolwiek cenę na koszt i niebezpieczeństwo jego sprzedaną i zaś za wszelkie ztąd wynikłe szkody całym swym majątkiem odpowiedzialnym będzie.

6. Realność w dwóch pierwszych terminach tylko powyżej ceny szacunkowej lub za takową sprzedaną będzie — sprzedaż poniżej ceny szacunkowej tylko na trzecim terminie nastąpić może.

7. Sprzedaż dzieje się ryczałtowo, przeto kupiciel nie będzie miał prawa do ewikcyi za wszelkie jakiegokolwiekbądź rodzaju braki i ubytki.

O czem się publiczność chęć kupienia mającą niniejszem zawiadamia.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kołomyja, dnia 5. sierpnia 1868.

(1851) **E d i c t.** (3)

Nro. 34754. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß auf Grund der mit rechtskräftiger Zahlungsauflage vom 13. März 1862 Z. 10200 von Perl Mund als Cessionärin des Ignaz Chomiak wider Anna Müller und die Erben des mittlerweile verstorbenen Heinrich Müller, als Caroline und Johann Müller ersiegten Wechselsumme von 77 fl. öst. W. sammt 6% Zinsen vom 21. Februar 1862, Restgerichtskosten von 49 kr. öst. W., dann der Restexecutionskosten pr. 47½ kr. öst. W. und 3 fl. 77 kr. öst. W., sowie der weiteren gegenwärtig zuerkannten Kosten im gemäßigten Betrage von 29 fl. 16 kr. öst. W. bei nachgewiesener Durchführung der beiden ersten Executionsgrade, der dritte Executionsgrad, nämlich die executive Feilbietung der schuldnerischen Realität Nr. $256^{3}/_{4}$ bewilliget, und solche in 3 Terminen, nämlich am 25. September, 23. October und 19. November 1868 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden Bedingungen ausgeschrieben wird.

1. Als Ausrufspreis der feilzubietenden Realität wird deren Schätzungswerth 2636 fl. 30 kr. öst. W. angenommen, als deren Vadium hingegen 5% vom Schätzungspreise bestimmt, und zwar im Baaren pr. 131 fl. 84 kr. öst. W.

2. Zur Versteigerung werden 3 Termine bestimmt, und zwar so, daß diese Realität bei den ersten zwei Terminen entweder über oder um den oben erwähnten Schätzungspreis, beim letzten Termine hingegen um jeden was immer gearteten Anbot hintangegeben werden wird.

Die übrigen Licitationsbedingungen können bei diesem Gerichte eingesehen werden.

Wovon beide Streittheile und sämmtliche Hypothekargläubiger verständigt werden.

Lemberg, den 15. Juli 1868.

E d y k t.

Nr. 34754. Ze strony c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie uwiadamia się tym edyktem, że na podstawie wywalczonej sumy zapomocą prawomocnego nakazu płatniczego z dnia 13go marca 1862 l. 10200 ze strony Perli Mund jako cesyonaryuszki Ignacego Chomiaka przeciw Annie Müller i przeciw spadkobiercom Henryka Müllera, a mianowicie przeciw Karolinie Joannie Müller w kwocie 77 złr. w. a. z odsetkami po 6% od dnia 21. lutego 1862 bieżącemi, kosztami sądowemi resztującemi w kwocie 49 kr. w. a., dalej resztującemi kosztami egzekucyjnemi 47½ kr., 3 złr. 77 kr. w. a., jako też niniejszemi kosztami w zniżonej ilości przyznanemi, 29 złr. 16 kr. w. a. po wykazaniu obu pierwszych stopni egzekucyjnych i trzeci stopień egzekucyjny, mianowicie przymusowa sprzedaż dłużnej realności pod L. $256^{3}/_{4}$ dozwala się, i takowa w trzech terminach, mianowicie na dzień 25. września, 23. października i 19. listopada 1868 rozpisuje się pod następującemi warunkami:

1. Jako cenę wywołania sprzedać się mającej realności przyjmuje się cena szacunkowa 2636 złr. 80 kr., jako wadyum zaś oznacza się 5% od sumy szacunkowej, i to w gotówce 131 złr. w. a.

2. Do licytacyi wyznaczają się trzy termina, a to w ten sposób, że realność ta przy pierwszych dwóch terminach wyżej, lub przynajmniej za cenę wyż wymienioną szacunkową, przy ostatnim terminie zaś za jakąkolwiekbądź podaną sumę sprzedaną będzie.

Inne warunki licytacyjne można przejrzeć w tutejszym sądzie.

O czem się strony spór wiodące i wszystkich wierzycieli hypotecznych zawiadamia.

Lwów, dnia 15. lipca 1868.

(1912) **E d i c t.** (2)

Nro. 7928. Vom Przemyśler k. k. Kreisgerichte als Curatelarbehörde wird hiemit kundgemacht, daß die mit Beschluß vom 18. Juli 1866 Z. 9146 verwilligte Verlängerung der väterlichen Gewalt über den nun bereits großjährigen Hr. Emil Dworzak aufgehoben wird.

Przemyśl, am 12. August 1868.

(1908) **Ogłoszenie konkursu.** (1)

Nr. 2090. Przy c. k. prokuratoryi państwa w obrębie c. k. sądu wyższego Lwowskiego tak w Galicyi jak na Bukowinie są posady zastępców prokuratora z pensyą roczną 840 złr. w. a. do obsadzenia.

Podania wystosowane do c. k. nadprokuratoryi we Lwowie w drodze prawem przepisanej najdalej do 10. września r. b. wniesione być mają.

Lwów, dnia 24. sierpnia 1868.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.